

Arrest

nr. 205 426 van 18 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. THEUNISSEN *loco* advocaat P. ROELS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Nigeriaanse nationA.teit te bezitten en te behoren tot de stam Ishakiri. U bent geboren in Warri, in Delta State en woonde daar tot aan uw vertrek naar België op 8 oktober 2014. Toen u zes jaar oud was overleed uw moeder. Uw vader heeft u nooit gekend. U werd opgevangen door uw stiefvader, bij wie u tot aan uw vertrek naar België woonde. Vanaf uw negen jaar werd u op regelmatige basis door uw stiefvader geslagen en seksueel misbruikt.

Op een avond, in 2014, liep u rond in de straten van Warri nadat uw stiefvader u opnieuw geslagen had. U ontmoette toen een voor u onbekende man, 'meneer A.', aan wie u uw problemen toevertrouwde.

Hij beloofde u dat hij u zou helpen, met u zou huwen en u naar een plek zou brengen waar u naar school kon gaan. Hij nam u mee naar een hotel en bracht u de volgende dag terug naar uw stiefvader. Meneer A. verzocht u om hem alleen te laten met uw stiefvader zodat ze elkaar even konden spreken. Na dit gesprek merkte u dat uw stiefvader u niet meer sloeg of misbruikte, dat u naar school mocht gaan en u niet meer onder dwang als straatverkoper moest werken. Meneer A. kwam soms nog langs om met uw stiefvader te spreken, hij belde u regelmatig op en u ontmoette hem ook twee maal in een hotel waar u seksuele gemeenschap met hem had. Meneer A. nam foto's van u en u moest ook uw persoonlijke gegevens op bepaalde documenten invullen. Hij nam u ook mee naar een kantoor waar u uw vingerafdrukken moest geven. Een maand na jullie ontmoeting, in oktober 2014, nam meneer A. u mee naar Lagos, van waar jullie twee dagen later het vliegtuig namen naar Duitsland en vervolgens naar Frankrijk.

Aangekomen in Frankrijk, nam Meneer A. u mee naar een huis. Na een week vertelde meneer A. u dat u hem 50000 euro diende terug te betalen en dat u dit geld moest terugverdienen door te werken als prostitué. U weigerde maar meneer A. waarschuwde u dat u het werk moest doen en dat hij u zou vermoorden indien u zou wegllopen. U verbleef gedurende vier jaar in het huis, dat u niet mocht verlaten, en werkte daar als prostitué. In maart 2018 kon u met de hulp van een vrouw, die werkte in het huis en jullie eten kwam brengen, het huis verlaten en naar België komen. Op 17 april 2018 werd u tijdens een controle in een kapsalon in Brussel gearresteerd omdat u betrappt werd op zwartwerk en werd u vervolgens overgebracht naar het Centrum voor illegalen in Brugge. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 19 april 2018.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt immers dat u verzocht om een vrouwelijke dossierbehandelaar omwille van de aard van uw problemen. U verklaarde het slachtoffer van seksueel misbruik te zijn en dat het geslacht van de dossierbehandelaar een invloed zou kunnen hebben op de wijze van het vertellen van uw verhaal. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud door een vrouwelijke medewerker behandeld. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde van kinds af misbruikt en mishandeld te zijn geweest door uw stiefvader. U verklaarde op een avond, de voor u onbekende, meneer A. ontmoet te hebben, die u hielp om aan uw stiefvader te ontkomen door u naar Europa te brengen met de belofte met u te huwen en u onderwijs te laten volgen (zie notities CGVS, p. 13).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot de aanleiding en omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u **erg onwetend bent over uw stiefvader**, W., die u grootbracht en waar u uw hele leven bij woonde. Er werd u gevraagd van waar hij afkomstig is, waarop u vaag verklaarde dat hij van Delta State is, van de Orubu stam maar dat u niet weet uit welk dorp hij afkomstig is. Er werd u gevraagd hoe uw moeder hem leerde kennen, waarop u verklaarde het niet te weten. U verklaarde ook niet te weten wanneer ze elkaar ontmoetten. Er werd u gevraagd of de ouders van uw stiefvader nog leefden, waarop u verklaarde hen niet te kennen. Er werd u gevraagd wat het beroep van uw stiefvader was, waarop u verklaarde dat u dat niet specifiek kon vertellen en dat u geen idee had hoe hij aan zijn geld kwam. Toen u geconfronteerd werd met de bedenking dat het wel erg vreemd is dat u dat niet weet terwijl u uw hele leven bij hem inwoonde, verklaarde u vaag dat hij verschillende dingen uitvoerde en hij aan u vroeg om kerosine en fruit te verkopen (zie notities CGVS, p. 8-10). **Het is erg vreemd dat u bovenstaande vragen, die peilen naar fundamentele aspecten die deel uitmaken van de persoonlijke leefwereld van uw stiefvader, uw zo goed als enige familielid en de persoon waarbij u uw hele leven inwoonde, niet kan beantwoorden.** Verder zijn uw verklaringen over hoe u ontdekte dat hij niet uw echte vader is op z'n minst merkwaardig te noemen.

U verklaarde dat u op negenjarige leeftijd beseftte dat hij niet uw echte vader was nadat uw vriendin ontkennend reageerde toen u haar vroeg of haar vader ook haar borsten aanraakt. U verklaarde dat u aan uw vriendin vertelde dat hij op regelmatige basis seks had met u en dat uw vriendin hierop antwoordde dat indien hij uw echte vader zou zijn, hij dit niet zou doen (zie notities CGVS, p. 9). U verklaarde dit nooit besproken te hebben met uw stiefvader (zie notities CGVS, p. 10). Er dient te worden vastgesteld dat het toch wel vreemd is dat u louter op basis van dit gesprek met uw vriendin zou weten dat hij uw echte vader niet is. Dat u dit nooit aan uw stiefvader zelf zou gevraagd hebben, maakt het alleen nog merkwaardiger. **Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kunnen dan ook de nodige vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen betreffende uw stiefvader en diens gevolge ook bij de vrees die u ten opzichte van hem aanhaalde.**

De door u aangehaalde regelmatige mishandeling en misbruik door uw stiefvader, wordt verder onderuitgehaald door uw verklaring dat u **na uw vertrek uit Nigeria nog contact zocht met uw stiefvader**. U verklaarde dat u met meneer A. meeding en u zich geen vragen stelde omdat u gewoon een uitweg zocht en te veel pijn had (zie notities CGVS, p.24), dat u het beu was hoe uw stiefvader u behandelde en u het als een kans zag om weg te geraken (zie notities CGVS, p. 22) en dat u maar één ding in uw hoofd had en dat was uw stiefvader verlaten en weggaan uit de omgeving (zie notities CGVS, p. 23). U verklaarde dat u, na uw vertrek uit Nigeria, via meneer A. zijn gsm-toestel contact kon hebben met uw stiefvader. U verklaarde in 2016 de laatste keer met hem gesproken te hebben. Wanneer gevraagd werd hoe vaak u nog sprak met uw stiefvader nadat u Nigeria verliet, verklaarde u dat u in het begin vertelde hoe mooi het hier was en dat u gelukkig was. Er werd u daarop gevraagd waarom u hem nog contacteerde, waarop u verklaarde dat u vroeg om met hem te mogen spreken 'Bel mijn stiefvader of papa. Ik noemde hem papa.' U verklaarde dat u na een tijdje niet meer met hem mocht spreken maar dat hij u gewoon via A. de groeten deed (zie notities CGVS, p. 12). **Dat u, nadat u Nigeria verliet om aan uw stiefvader te ontkomen, zelf verzocht om contact met hem te hebben, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor uw stiefvader. U gaf immers zelf meermaals aan dat u deze ingrijpende beslissing om met meneer A. naar Europa te gaan, louter en alleen nam om aan uw stiefvader te ontkomen.**

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan de mensonterende behandeling van uw stiefvader, wordt ook uw ontmoeting met meneer A. en de manier waarop u Nigeria verliet in twijfel getrokken. U verklaarde immers dat u meneer A. ontmoette op straat, op een avond dat u wegliep van huis nadat uw stiefvader u geslagen had (zie notities CGVS, p. 13). **Deze ongeloofwaardigheid wordt verder bekrachtigd door uw verklaringen omtrent uw ontmoeting met meneer A..** U verklaarde dat meneer A. u, na jullie ontmoeting op straat meenam naar een hotel en beloofde u te helpen (zie notities CGVS, p. 13). Er werd u gevraagd wat meneer A. zijn beroep was, waarop u verklaarde dat hij het niet vertelde. Er werd u gevraagd van waar hij afkomstig was, waarop u antwoordde dat u het niet juist weet maar dat hij zei dat hij van Lagos state was. Er werd u gevraagd wat u nog wist over hem, waarop u ontwijkend verklaarde dat hij eerst aardig tegen u was maar dat hij veranderde toen jullie in Frankrijk aankwamen. Er werd u gevraagd of u iets over zijn familie wist, waarop u ontkennend antwoordde. Er werd u gevraagd of hij gehuwd was, waarop u antwoordde dat hij het u niet vertelde. Er werd u gevraagd of hij kinderen had, wat u wederom niet wist. Er werd u gevraagd of u trachtte meer over hem te weten te komen, waarop u verklaarde dat u dacht dat hij niet gehuwd was omdat hij zei dat hij met u zou trouwen (zie notities CGVS, p. 21). **Er dient te worden vastgesteld dat u erg onwetend bent over meneer A..** Aangezien hij, zoals u beweerde, reeds na jullie eerste ontmoeting beloofde u te helpen, met u te huwen, u naar Europa te brengen en u naar school te sturen, is het niet geloofwaardig dat u niet meer zou weten of niet getracht zou hebben om meer te weten te komen over dergelijke elementaire persoonsgegevens van meneer A.. Er kan immers verwacht worden dat u meer interesse zou tonen om een wildvreemd persoon die u uit uw vertrouwde omgeving zou weghalen en naar Europa zou brengen, beter te leren kennen. **Het is in dit opzicht ook niet aannemelijk dat u meneer A. zomaar in vertrouwen nam en u zich geen vragen stelde bij de beloftes die hij u maakte.** U verklaarde dat u hem ontmoette op straat en hem vertelde over de problemen met uw stiefvader. Er werd u gevraagd waarom u hem in vertrouwen nam om hem al die zaken te vertellen, waarop u verklaarde dat u mensen snel vertrouwt en dat u eigenlijk niet weet waarom u hem alles vertelde. Er werd u gevraagd waarom u meeding met hem naar een hotel, waarop u verklaarde dat hij beloofde dat hij u niets ging doen en dat u hem vertrouwde vanaf het ogenblik dat u hem ontmoette (zie notities CGVS, p.22) **Er dient te worden opgemerkt dat het erg vreemd is dat u een wildvreemd persoon dat u in het midden van de nacht op straat ontmoet, zomaar in vertrouwen zou nemen over uw problemen en zou meegaan met hem naar een hotel zonder veel over hem te weten.** U verklaarde immers zelf dat u steeds terugkeerde naar uw stiefvader omdat er buiten slechte jongens liepen en dat u buiten kon aangerand worden (zie notities CGVS, p. 16). Deze verklaring is allesbehalve verenigbaar met uw beweerde gedrag die avond ten opzichte van meneer A..

Er werd u verder gevraagd waarom u akkoord ging met het voorstel om het land te verlaten, waarop u verklaarde dat u het moe was hoe uw stiefvader u behandelde en dat u het als kans zag om weg te geraken. Er werd u gevraagd wat maakte dat u meneer A. vertrouwde om u mee het land uit te nemen. U verklaarde dat u niet weet waarom u hem vertrouwde. Er werd u gevraagd of u ooit vragen heeft gesteld over hoe hij zijn beloftes zou waarmaken, waarop u verklaarde dat het belangrijkste voor u was dat u uw stiefvader zou verlaten en hij u naar school zou sturen, maar dat de reis er niet toe deed. Er werd u gevraagd of hij u vertelde dat u iets zou moeten terugdoen voor de hulp die hij u gaf, waarop u verklaarde dat hij enkel zei dat hij met u zou huwen, dat u naar school zou kunnen gaan en dat u daarom veronderstelde dat alles gedekt zou zijn. Er werd u gevraagd of u het nooit vreemd vond dat hij dat voor u wou doen, waarop u antwoordde dat u daar niet aan gedacht heeft. Er werd u gevraagd of u ooit gevraagd heeft hoe het praktisch en financieel zou geregeld worden, waarop u verklaarde dat u die gedachten niet gehad heeft en u zichzelf die vragen niet gesteld heeft (zie notities CGVS, p. 22-24). **Er dient te worden geconcludeerd dat u zich weinig vragen stelde bij de hulp die meneer A. u bood en de consequenties die deze voor u meedroegen.** Er werd u gevraagd of u ooit iets ondernomen heeft om aan uw stiefvader te ontkomen of dat u ooit naar de politie ging. U verklaarde nooit naar de politie te zijn gegaan of iets anders te hebben ondernomen om aan uw stiefvader te ontsnappen (zie notities CGVS, p. 16-17). **Het is niet geloofwaardig dat deze ingrijpende stap, om zonder veel overweging met een onbekende man mee naar Europa te gaan, het eerste zou zijn dat u ondernam om aan uw stiefvader te ontsnappen.** Het geheel aan uw verklaringen over uw ontmoeting met meneer A. en het vertrouwen dat u in hem had en in de beloftes die hij u maakte, kunnen niet geloofwaardig geacht worden. Het is immers niet aannemelijk dat u uw problemen toevertrouwt aan iemand die u nooit eerder ontmoette, met hem meegaat naar een hotel en u er zich vervolgens geen vragen bij zou stellen dat een wildvreemd persoon u voorstelt om u te helpen door met u te huwen en door u mee te nemen naar Europa om u daar naar school te laten gaan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen dat u zo goed als niets weet over meneer A. zijn persoonlijk leven en u kennelijk ook geen pogingen zou ondernomen hebben om meer over hem te weten te komen, maar toch het volste vertrouwen in hem zou gehad hebben, tast de geloofwaardigheid van de door u geschetste omstandigheden en aanloop naar uw vertrek uit Nigeria ernstig aan.

U verklaarde dat meneer A. u de dag na jullie ontmoeting naar uw stiefvader bracht, een gesprek had met uw stiefvader en uw stiefvader u sindsdien beter behandelde (zie notities CGVS, p.). Hoewel reeds werd aangetoond dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw ontmoeting met meneer A., **zijn uw verklaringen over de connectie tussen meneer A. en uw stiefvader erg vaag**, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen en uw aangehaalde vrees verder aantast. Er werd u gevraagd wat meneer A. tegen uw stiefvader zei, waarop u verklaarde het niet te weten omdat u er niet bij was. Er werd u gevraagd of u het achteraf nog vroeg, waarop u antwoordde dat u de vraag wel stelde maar dat hij zei dat het niet belangrijk was. U verklaarde dat ze nog gesprekken hadden daarna maar dat u er nooit bij was en dat **u er ook geen vragen over stelde** (zie notities CGVS, p. 22-23). U verklaarde dat meneer A. en uw stiefvader **samenwerkten**. Er werd u gevraagd op welke manier ze samenwerkten, waarop u verklaarde dat uw stiefvader veranderde nadat de man (verwijzend naar meneer A.) met hem ging praten. Er werd u gevraagd waarover ze spraken, waarop u antwoordde dat u dat niet wist. Wanneer gevraagd werd hoe u dan wist dat ze samen werken, verklaarde u dat ze niet met u spraken (zie notities CGVS, p.19). Wanneer u gevraagd werd wat u denkt dat er zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Nigeria, verklaarde u opnieuw dat uw stiefvader en meneer A. een connectie hebben en dat u van mensen hoorde dat het zou kunnen dat uw stiefvader moest opdraaien voor het feit dat u wegliep van meneer A. en dat u vervolgens de plaats zou moeten innemen van uw stiefvader. Wanneer u gevraagd werd van waar u die informatie haalde, verklaarde u dat een jongen die u in een kerk in België ontmoette u dat vertelde. Wanneer u gevraagd werd hoe die jongen dat kon weten, verklaarde u dat het een algemeen gesprek was (zie notities CGVS, p. 18). **Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de link tussen meneer A. en uw stiefvader weinig concreet zijn en u er zich weinig vragen bij stelde.**

Voorts werd vastgesteld dat u **tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de datum van vertrek uit Nigeria**. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u in **oktober 2017** Nigeria te hebben verlaten (zie verklaring DVZ). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u op **8 oktober 2014** Nigeria te hebben verlaten (zie notities CGVS, p. 11). Uit de gegevens van uw visumaanvraag blijkt ook dat u een visum aanvraagde in 2014 en dat de **geldigheidsduur van het visum van 4 september 2014 tot 3 december 2014** liep (zie administratief dossier). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u geen eenduidige verklaringen aflegde betreffende de datum van uw vertrek uit Nigeria, hetgeen een cruciaal element is binnen uw asielmotieven en voor het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming.

Het betreft immers een periode van meer dan drie jaar, waarvan u bij het CGVS beweerde in Frankrijk opgesloten te zijn geweest en tot prostitutie gedwongen te zijn. **Het feit dat u geen consistente verklaringen aflegde betreffende het moment van vertrek uit Nigeria tast uw algehele geloofwaardigheid aan, de geloofwaardigheid van de problemen die u in Frankrijk kende en de omstandigheden die daartoe geleid hebben.**

Ten slotte zijn uw verklaringen over hoe u uw visum verkreeg en Nigeria verliet vaag en tegenstrijdig. Allereerst verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u reisde met een vals paspoort, waarvan u de gegevens in het paspoort niet kende (zie verklaringen DVZ). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig met uw verklaringen aan het CGVS. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS met het vliegtuig van Nigeria naar België te zijn gereisd. U verklaarde dat meneer A. het regelde en jullie naar luchthaven gingen. Er werd u gevraagd of u documenten nodig had, waarop u verklaarde dat het uw paspoort was, dat hij het in zijn bezit had en dat uw foto er op stond maar u niet naar de inhoud keek (zie notities CGVS, p. 29). Er werd u gevraagd hoe hij dat paspoort heeft kunnen verkrijgen, waarop u verklaarde dat hij een pasfoto van u nam met zijn gsm en u vervolgens meenam naar een kantoor. Er werd u gevraagd wat u daar moest doen, waarop u verklaarde dat u uw naam moest opschrijven. Er werd u gevraagd wat hij als reden opgaf om u het land uit te nemen, waarop u verklaarde dat hij niet gezegd heeft dat hij u mee uit het land zou nemen. U werd er op gewezen dat u niet zomaar naar België kan komen zonder document en visum. Er werd u de vraag gesteld hoe u daar aan geraakte. U verklaarde dat u niets zei op de luchthaven, dat u Duitsland passeerde, ze geen vragen stelden en ze u verwelkomden. U werd er op gewezen dat u een visum nodig had om naar Duitsland te gaan, waarop de vraag stelde wat een visum is. Er werd u verduidelijkt dat het gaat om een toelating om naar Duitsland of Frankrijk te gaan. U verklaarde dat u het kantoor waar ze u naartoe brachten niet kende, dat u uw gegevens moest opschrijven en uw handen op een scherm moest leggen. U verklaarde niet te weten of het een visum of paspoort is en dat u enkel wist dat u hem naar de luchthaven moest volgen (zie notities CGVS, p. 29). Uit de gegevens van uw visumaanvraag blijkt dat u een paspoort had op uw eigen naam, met geboorteplaats Lagos (terwijl u verklaarde geboren te zijn in Delta State (zie notities CGVS, p.3) en dat u het visum ontving in Lagos op 18 augustus 2014 (zie administratief dossier). U verklaarde twee dagen in Lagos te zijn geweest voor uw vertrek uit Nigeria en daar niet meer naar een kantoor te zijn gegaan. Wanneer u geconfronteerd werd met de gegevens uit uw visum waaruit blijkt dat u het visum verkreeg in Lagos, verklaarde u dat u niet weet waar hij het verkreeg of hoe zo iets geregeld wordt (zie notities CGVS, p. 30). Uw verklaringen over hoe u het visum en paspoort verkreeg en hoe u naar Europa reisde, zijn **vaag**. Bovendien zijn uw verklaringen tussen de persoonlijke onderhouds op het CGVS en de DVZ en de gegevens op uw visumaanvraag, **niet eenduidig**. Dat u niet reeds bij het begin van de asielprocedure aangaf dat u met uw eigen paspoort reisde, en in tegendeel verklaarde dat het met een vals paspoort was waarvan u de inhoud niet kende, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw vertrek uit Nigeria verder aan. Er kan immers verwacht worden dat u van bij het begin van het onderzoek van uw verzoek eenduidige en eerlijke verklaringen aflegt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat u de omstandigheden en aanleidingen van uw vertrek uit Nigeria naar België niet aannemelijk heeft kunnen maken. Het wordt niet geloofwaardig geacht dat u mishandeld en misbruikt werd door uw stiefvader en u dientengevolge in contact kwam met meneer A., de man die u beweerdelijk naar Europa bracht. Er dient dan ook geconcludeerd dat het niet aannemelijk wordt geacht dat u het slachtoffer werd van mensenhandel en u vervolgens vier jaar gedwongen werd om te werken als prostitué. Het geheel aan tegenstrijdige en vage verklaringen doen verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid en tasten de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven ernstig aan.

Ten tweede moet opgemerkt worden dat wel erg laat een verzoek om internationale bescherming indiende. Zo dient te worden opgemerkt dat u, volgens hetgeen u verklaarde aan het CGVS, reeds sinds 2014 in Europa was en u op geen enkel moment trachtte u op internationale bescherming te beroepen. U verklaarde dat u gedurende meer dan drie jaar opgesloten zat in een huis en u niet naar buiten kon (zie notities CGVS, p. 24-25). Deze verklaring is niet afdoende daar er, zoals hierboven reeds beschreven, geen geloof wordt gehecht aan uw ontmoeting met meneer A. en uw daaraan verbonden vertrek uit Nigeria. Bijgevolg wordt er ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen dat u meer dan drie jaar als prostitué zou gewerkt hebben voor meneer A. en om die reden door hem werd vastgehouden in een huis in Frankrijk. **Uw beweerdelijke gevangenschap en de gedwongen prostitutie wordt verder onderuitgehaald door het gehele aan vage verklaringen betreffende uw verblijf in het huis.** Ten eerste kan verwacht worden dat u, indien u daadwerkelijk door meneer A. naar Europa zijn gebracht en meer dan drie jaar voor hem als prostitué hebben gewerkt, beter op de hoogte zou zijn van de persoonlijke achtergrond van meneer A.. Hetgeen, zoals hierboven beschreven, niet het geval is.

Ten tweede heeft u weinig kennis over de andere personen die in het huis aanwezig waren. U verklaarde dat een meisje die jullie eten bracht, regelmatig langskwam en zelf lange tijd in het huis woonde, u hielp te ontsnappen. Wanneer u gevraagd werd naar de naam van het meisje diende u het antwoord schuldig te blijven. U verklaarde dat u haar 'sister' noemde. U verklaarde dat u samen met een meisje opgesloten was in het huis en jullie niet naar buiten mochten. U verklaarde dat er wel nog andere meisjes regelmatig daar als prostitué kwamen werken maar dat zij er niet verbleven. Wanneer u gevraagd werd naar de namen van de meisjes verklaarde u sommige namen niet meer te kennen en u enkel I. en H. kende en het meisje met wie u op een kamer verbleef O. heette. Wanneer gevraagd werd hoe zij daar terecht kwam, verklaarde u het niet te weten. Er werd u gevraagd of u jullie niet over jullie situatie spraken, waarop u antwoordde dat ze geen open persoon was. Er werd u ter bevestiging gevraagd of u niet weet hoe ze er geraakt is, waarop u bevestigend antwoordde dat u het niet wist. Er werd gevraagd of de andere meisjes ook gebracht werden door meneer A., waarop u verklaarde dat u het niet wist van de andere meisjes (zie notities CGVS, p. 25). U verklaarde, tegenstrijdig met uw eerdere verklaring, dat u wist dat O. net zoals u door meneer A. naar Europa werd gebracht (zie notities CGVS, p. 26). Er werd u gevraagd of er iemand de leiding had in huis, waarop –vaag- antwoordde 'een jongen'. Wanneer gevraagd werd wie hij is, verklaarde u dat u hem 'Bros' noemde. U verklaarde dat er buiten hem, het meisje dat eten bracht en meneer A. niemand werkte (zie notities CGVS, p. 25). Er dient te worden vastgesteld dat u erg vaag blijft over de personen waarmee u meer dan drie jaar samenleefde in een huis. Hoewel er slechts drie personen waren die in het huis werkten, kende u enkel meneer A. zijn naam. Dat u niet eens de naam weet van de vrouw die u hielp ontsnappen en van de persoon die de leiding had in het huis, is niet aannemelijk. Dat u enkel drie namen kan geven van andere meisjes die in het huis als prostitué werkten komt niet doorleefd over. **Uw vage verklaringen over de personen die meer dan drie jaar lang uw enige menselijke contact waren, brengt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in Frankrijk ernstige schade toe en ondermijnen de door u aangehaalde redenen waarom u geen verzoek om internationale bescherming indiende te Frankrijk (of Duitsland).**

Verder dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig heeft ingediend. U verklaarde in maart 2018 ontsnapt te zijn uit het huis in Frankrijk en door een taxichauffeur naar België te zijn gebracht. U verklaarde twee dagen op straat te hebben geslapen en de derde dag een persoon te zijn tegengekomen die u naar de kerk bracht, waar u vervolgens enkele dagen sliep. U verklaarde zo met veel mensen in contact te zijn gekomen en er u werd verteld dat u zonder verblijfsdocumenten niet in België kon blijven. Er werd u gevraagd waarom u in al die tijd geen asiel aanvraagde, waarop u verklaarde dat u er niets over wist. U werd gewezen op uw eigen verklaringen dat u meermaals werd verteld dat u documenten nodig had, waarop u verklaarde dat u verteld werd dat u papieren nodig had omdat u anders zou teruggestuurd worden, maar wanneer u er verder vragen over stelde, ze u geen uitleg gaven. U werd gewezen op uw verklaringen dat u met veel mensen in contact kwam en er werd u gevraagd of u ooit aan hen vragen stelde over de documenten, waarop u verklaarde die vraag niet gesteld te hebben (zie notities CGVS, p. 27-28). Op 17 april 2018 werd u door de politie gearresteerd in een kapsalon in Brussel omdat u zwartwerk verrichtte en omwille van uw illegaal verblijf in België (zie annexe septies). U werd overgebracht naar het gesloten centrum in Brugge waar u twee dagen later een verzoek voor internationale bescherming indiende. **Zodoende dient te worden vastgesteld dat u pas anderhalve maand na uw binnenkomst in België een verzoek voor internationale bescherming indiende en dit pas nadat u door de Belgische autoriteiten werd gearresteerd omwille van uw illegaal verblijf. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.** Van iemand die beweert te vrezen voor haar leven, de vrijheid en de fysieke integriteit van zichzelf, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Dat u, hoewel u meermaals gewezen werd op de noodzaak om over documenten te beschikken om in België te kunnen verblijven en u met verschillende mensen in contact kwam, nooit trachtte te weten te komen hoe u deze documenten kon bemachtigen en hoe u bescherming kon vragen aan de Belgische autoriteiten is niet geloofwaardig. Te meer u verklaarde dat u zelfs in België en zeker in Frankrijk niet veilig zou zijn voor meneer A. (zie notities CGVS, p. 18). Uw nalatigheid om bescherming te vragen in België kan dan ook op geen enkele manier verantwoord worden. **Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

Ten slotte werd vastgesteld dat u extreem tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw asielmotieven. U verklaarde op 17 april 2018 aan de Federale politie dat u naar België kwam om te studeren (zie Annexe 13 Septies). Hierbij dient reeds te worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van het CGVS verklaarde slechts tot het tweede middelbaar naar school te zijn gegaan waardoor het onmogelijk lijkt dat u in België zou kunnen studeren (zie notities CGVS, p.11).

*U verklaarde ook dat u vreest besneden te worden indien u zou terugkeren naar Nigeria (zie Annexe 13 Septies). Hieromtrent dient te worden vastgesteld dat u hierover niets vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud van het CGVS, hoewel u meermaals de kans werd gegeven. Er werd u immers meermaals gevraagd wat u precies vreest in geval van terugkeer naar Nigeria, wat de redenen zijn waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria en welke personen u vreest in geval van terugkeer naar Nigeria (zie notities CGVS, p. 13, 17, 29, 30). U verklaarde op geen enkel moment dat u een vrees voor besnijdenis heeft. U haalde ten aanzien van de Federale Politie ook gezondheidsproblemen in de borststreek aan (zie Annexe 13 Septies). Dat u tijdens het verhoor door de Federale Politie, hoewel u dus de uitgelezen kans had, het nA. et om uw problemen in Nigeria en uw vrees bij terugkeer ten aanzien van uw stiefvader en meneer A. uiteen te zetten getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde vrees voor vervolging. Van iemand die die beweert te vrezen voor haar leven, de vrijheid en de fysieke integriteit van zichzelf, mag immers verwacht worden dat zij zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Dat u aan de Federale Politie geen enkele melding maakt van de door u ingeroepen vrees ten overstaan van de DVZ en het CGVS tast de geloofwaardigheid er ernstig van aan. Tijdens het persoonlijk onderhoud van het CGVS vermeldde u dan weer niets aan over uw gezondheidsproblemen, het studeren en de vrees voor besnijdenis (zie notities CGVS). **Van iemand die een vrees voor vervolging heeft kan verwacht worden dat die van bij het begin consistente verklaringen aflegt betreffende de vrees die men heeft in geval van terugkeer naar haar land van origine.***

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten neer om uw verzoek om internationale bescherming te staven.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 8 juni 2018 een schending aan “van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting”.

Waar haar een laattijdig verzoek om internationale bescherming verweten wordt, stelt zij dat de commissaris-generaal zich baseert “op een foute veronderstelling dat verzoekster bij haar aankomst ten alle tijde rationeel diende gehandeld te hebben door onmiddellijk bij aankomst een asielaanvraag in te dienen”. Zij wijst op artikel 50 van de Vreemdelingenwet, op artikel 10 § 1 Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: *herschikte Procedurerichtlijn*) en op UNHCR-richtlijnen. Zij meent “dat het laattijdig indienen van een asielaanvraag niet mag aanzien worden als een aanwijzing van een gebrek aan vrees van een asielzoeker”. Zij legt uit dat zij “helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een asielaanvraag in te dienen”, dat “toen zij haar gevangenis was uitgevlucht, sliep zij de eerste dagen , compleet gedesoriënteerd en verloren gelopen , op straat”, dat zij “hier in België niemand [kende] en de taal niet machtig [was]”, dat zij “dus nooit in contact [werd] gebracht met advocaten , doch enkel met vrijwilligers”, dat zij “jarenlang afgescheiden leefde in een donkere kamer in Frankrijk, alwaar zij zichzelf diende te prostitueren voor haar broodheer” en dat zij “pas naar aanleiding van haar opsluiting te Brugge op 17.04.2018 informatie [kreeg] over de verplichting tot het indienen van een asielaanvraag, hetgeen zij twee dagen later ook deed”. Zij verduidelijkt tevens dat zij pas einde maart 2018 in België aankwam en dat zij dus geenszins “anderhalve maand gewacht heeft alvorens zij haar asielaanvraag indiende”, zoals in de bestreden beslissing gesteld wordt.

Wat haar verklaringen over haar stiefvader betreft, benadrukt zij dat zij “niet bepaald een gelukkige jeugd had” bij hem en dat “er nauwelijks met haar gesproken [werd], noch werd er haar op enige manier duidelijk gemaakt wat hij deed van werk”. Zij legt uit dat zijn seksueel getinte aanrakingen voor haar dagelijkse kost waren dat het voor zich spreekt “dat als verzoekster hierover klacht zou neerleggen dat dit – in het beste geval – op ongeloof zou onthaald worden en meer dan waarschijnlijk weggelachen zou worden”.

Volgens verzoekster is “niet zo vreemd” dat zij “op een bepaald contact zocht met haar stiefvader” omdat haar leven in Frankrijk “een échte nachtmerrie” was en zij “in een moment van complete wanhoop en onmacht contact [opzocht] met haar enige nog overlevende “familielid”, zijnde haar stiefvader”.

Verzoekster bevestigt niet te weten “waarom haar stiefvader plots veranderde toen de heer A. met hem sprak na haar eerste ontmoeting” en zij geeft toe dat zij zich geen vragen stelde over A..

Wat haar reisweg en visa betreft, voert verzoekster aan dat A. “alles had geregeld” en dat zij niet verantwoordelijk kan worden geacht voor de inhoud van het visum van 4 september 2014 tot 3 december 2014. Waar zij op het Commissariaat-generaal “zou verklaard hebben dat zij op 08. 10.2014 een visum heeft aangevraagd”, stelt zij dat dit “een materiële vergissing betreft en dit ten gevolge van een slechte vertaling. Het hoorde 2017 te zijn en niet 2014.”.

Verzoekster ontkent dat zij bij haar aanhouding aan de Federale Politie verklaard zou hebben dat zij nog schoolliep. Zij stelt dat zij aangehouden werd *“door 2 (Franstalige) politieagenten die geen woord Engels spraken en die het nagelaten hebben om een tolk aan te stellen”* en dat *“meer dan vermoedelijk werd dit dan ook verkeerd genoteerd door de Engels-onmachtige politieagenten”*. Hij acht het bovendien *“volstrekt onlogisch dat verzoekster zou verklaard hebben dat ze hier zou verder studeren omdat zij maar een beperkte opleiding heeft gehad”*.

Zij wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, de bewijslast en het voordeel van de twijfel. Zij voert aan *“dat verzoekster duidelijk getraumatiseerd is en heel wat moeite heeft om te praten over een mogelijke terugkeer naar Nigeria”, “dat zij een ernstige vrees had dat zij in Nigeria volledig aan haar lot zou worden overgelaten wat zou neerkomen op verwaarlozing / onmenselijke behandeling”, “dat zij bij een terugkeer vreesde om besneden te worden in Nigeria en dit met name door haar stiefvader” en “dat verzoekster niet meer naar Nigeria kan terugkeren omwille van haar band met haar stiefvader”*.

Aangaande artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet citeert verzoekster uit *“een verslag van AFRUCA, een organisatie die zich specifiek bezig houdt met het probleem van mensenhandel in Nigeria”, van maart 2017, waarin wordt besproken “waarom het fout loopt met de aanpak van mensenhandel in Nigeria”. Zij besluit dat Nigeria “in geen geval een veilige plaats” is.*

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“verslag AFRUCA “paper on tackling human trafficking and modern slavery from Nigeria to Europe” – march 2017”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst uit vrees voor problemen met haar stiefvader. De Raad hecht echter geen geloof aan haar asielrelaas.

2.4.2. Vooreerst blijkt dat verzoekster een bijzonder onvolledig beeld geeft van haarzelf en haar familie. Ze zou enig kind zijn van een moeder die stierf toen ze zes jaar oud was en een onbekende vader S.. Haar moeder zou getrouwd of hertrouwd zijn met O.. Verzoekster verklaart verder niets over haar familie tenzij dat haar oma nog leeft maar ze niet bij haar kon inwonen omdat ze dan niet naar school kon (persoonlijk onderhoud, p. 16).

Ze denkt dat haar stiefvader niet haar vader is omdat een vriendin zei dat een vader zijn dochter niet seksueel benadert. Dergelijke verklaringen kunnen bezwaarlijk aannemelijk maken dat verzoekster inderdaad geen natuurlijke ouders heeft. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting voegt verzoekster toe dat haar oma bevestigd zou hebben dat de man die haar opvoedde haar biologische vader niet is. Haar vader zou nog leven maar ze heeft hem niet gezien en groeide op bij haar moeder en stiefvader. Ook zou verzoekster nog een oom, broer van moeder, hebben in Lagos maar deze persoon heeft ze ook niet gezien dus meent ze te kunnen stellen dat ze geen familie heeft. Uit verzoeksters verklaringen kan enkel afgeleid worden dat verzoekster wel degelijk een grotere familie in Nigeria heeft.

2.4.3. Verzoekster bleek bovendien onaannemelijk onwetend over haar stiefvader, bij wie zij nochtans opgroeide en woonde tot haar vertrek in oktober 2014, alsook over A., de man die beweerde connecties zou hebben met haar stiefvader en die haar naar Europa lokte waar zij zich moest prostitueren. Zo wist verzoekster over haar stiefvader niet van welk dorp hij afkomstig is, hoe haar moeder hem leerde kennen, wanneer ze elkaar ontmoetten, of zijn ouders nog leefden of wat zijn beroep was (persoonlijk onderhoud, p. 8-10). Over A. kon zij dan weer niet aangeven wat diens beroep was en wist zij niets over zijn familie noch over een eventuele echtgenote of kinderen (persoonlijk onderhoud, p. 21). Verzoekster bleek tijdens haar persoonlijk onderhoud tevens onwetend over de manier waarop haar vader en A. zouden samenwerken of wat hun connectie zou zijn (persoonlijk onderhoud, p. 18-19, 22-23) en zij bevestigt in haar verzoekschrift niet te weten *“waarom haar stiefvader plots veranderde toen de heer Ali met hem sprak na haar eerste ontmoeting”*. Verzoekster blijft dus manifest vaag en evasief over essentiële elementen van haar verzoek om internationale bescherming - met name haar vervolgers. Dit ondergraaft de waarachtigheid van haar asielrelaas.

2.4.4. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoekster, na beweerdelijk jarenlang misbruik door haar stiefvader en verschillende pogingen om weg te lopen waarna zij telkens terugkeerde, een voor haar onbekend persoon, die zij in het midden van de nacht op straat ontmoette, zomaar in vertrouwen nam over haar problemen, en met hem meeking naar een hotel, zonder iets over hem te weten. Een dergelijke verregaande naïviteit is niet aannemelijk voor een meisje dat beweerd reeds vele jaren misbruikt te zijn en zij eerder aangaf dat zij steeds naar haar stiefvader terugkeerde omdat er buiten slechte jongens liepen en zij aangerand kon worden (persoonlijk onderhoud, p. 16). Verzoeker gaf toe dat zij ten tijde van haar vlucht amper iets wist over A. en dat zij zich geen vragen heeft gesteld over hoe A. zijn beloftes zou waarmaken noch over hoe het praktisch en financieel zou geregeld worden (persoonlijk onderhoud, p. 22-24). Dat verzoekster plots zonder meer instemde met een dergelijke gang van zaken is geheel onaannemelijk. Indien verzoekster inderdaad problemen had met haar stiefvader dan had ze hulp dienen te zoeken bij de Nigeriaanse politie of andere autoriteiten of familie of bijstandsverenigingen/kerkelijke gemeenschap (persoonlijk onderhoud, p. 16-17). Verzoekster blijft bij een loutere bewering waaruit slechts kan afgeleid worden dat verzoekster geen inzicht wil geven in haar verleden in Nigeria. Ze faalt in haar medewerkingsplicht.

2.4.5. Dit blijkt ook duidelijk inzake verzoeksters reisweg en de gebruikte documenten. Verzoekster legde daarbij ook nog tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde zij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij Nigeria in oktober 2017 verliet met een vals paspoort (verklaring DVZ, vragen 24, 31), terwijl zij op het Commissariaat-generaal aangaf op 8 oktober 2014 het land verlaten te hebben met haar eigen paspoort (persoonlijk onderhoud, p. 29). Verder stelde verzoekster dat zij met A. naar een kantoor ging in Abeokuta, Ogun State, waar zij haar gegevens moest opschrijven en vingerafdrukken gaf en dat zij nergens anders dergelijke formaliteiten vervulde (persoonlijk onderhoud, p. 13, 30). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk het belang kent van reisdocumenten en de formaliteiten die hiervoor nodig zijn. Immers verzoekster liegt manifest nu uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster een Frans Schengenvisum bekwam en hiervoor een visumdossier diende aan te maken bij de ambassade. Ze deed dit in Lagos terwijl verzoekster ontkent in Lagos geweest te zijn. Dit visumdossier noemt overigens Lagos als verzoeksters geboorteplaats, hoewel zij vasthoudt dat zij geboren werd in Delta State en daar altijd heeft verbleven (persoonlijk onderhoud, p. 3; DVZ verklaring, vraag 10). Ter terechtzitting erkent verzoekster wel dat ze een oom heeft die in Lagos woont.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster op 8 oktober 2017 een visum zou hebben aangevraagd (waar zij op het Commissariaat-generaal *“zou verklaard hebben dat zij op 08. 10.2014 een visum heeft aangevraagd”*, stelt het verzoekschrift dat dit *“een materiële vergissing betreft en dit ten gevolge van een slechte vertaling. Het hoorde 2017 te zijn en niet 2014.”*), doch dat verzoekster nooit over een dergelijk visum heeft verteld. Wat geheel strijdig is met de informatie in het administratief dossier en met verzoeksters verklaringen reeds meerdere jaren in Europa te zijn.

2.4.6. Er wordt evenmin geloof gehecht aan de aard van verzoeksters verblijf in Frankrijk, waar zij drie jaar vastgehouden werd en gedwongen werd zich te prostitueren, daar zij geheel onwetend bleek over de andere meisjes die er werkten (persoonlijk onderhoud, p. 25-26) en niet eens de namen kende van de “leider” van het huis (persoonlijk onderhoud, p. 25) of van de vrouw die haar hielp ontsnappen (persoonlijk onderhoud, p. 25) en geen enkel nuttig gegeven aanbrengt die de waarachtigheid van deze beweringen kan blijken.

2.4.7. Daarenboven is het opvallend dat verzoekster enerzijds aangaf A. blindelings te zijn gevolgd omdat “*Ik had gewoon één ding in mijn hoofd. Mijn stiefvader verlaten en weggaan uit die omgeving.*” (persoonlijk onderhoud, p. 23) doch anderzijds haar stiefvader na haar aankomst in Frankrijk vrijwillig contact met hem zocht door hem meermaals op te bellen (persoonlijk onderhoud, p. 12). Waar verzoekster het in haar verzoekschrift “*niet zo vreemd*” acht dat zij “*op een bepaald contact zocht met haar stiefvader*” omdat haar leven in Frankrijk “*een échte nachtmerrie*” was en zij “*in een moment van complete wanhoop en onmacht contact [opzocht] met haar enige nog overlevende “familielid”, zijnde haar stiefvader*”, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat zij vanuit Europa contact zocht met haar stiefvader (en oma) toen alles nog goed ging en A. nog lief tegen haar was: “*In het begin vertelde ik dat het hier mooi was en ik gelukkig was. En dan zei hij: ik zei toch dat het zou meevallen. [...] Ik was gelukkig, ik vroeg met hem te mogen spreken. Bel mijn stiefvader of papa. Ik noemde hem papa. [...] Ja ik belde [mijn oma] toen ik in Europa was. [...] Het was als ze bij mijn stiefvader was dat ik met haar kon spreken via zijn toestel. [...] Toen ik met mijn oma sprak vertelde de man nog niet hoeveel ik moest terugbetalen. De man was nog lief tegen me.*” (persoonlijk onderhoud, p. 12). Uit verzoeksters verklaringen dienaangaande kan geenszins een vrees voor haar (stief)vader blijken, daar zij gewillig meermaals contact met hem opzocht hoewel zij hem beweerdelijk na jarenlang misbruik op risicovolle wijze was “*ontvlucht*”.

2.4.8. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoeksters vluchtmotieven, reisweg en verblijf in Europa, *quod non in casu*, gelet op bovenstaande vaststellingen, blijkt uit de informatie in het administratief dossier (“*EASO: Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women*” van oktober 2015) dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is, dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel, dat onder de Trafficking in Persons Act reeds diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaatsvonden, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar en dat zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties voorzien in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Voornoemde informatie maakt tevens melding van een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land, waar de slachtoffers veilig zijn. De grootste groep van deze slachtoffers wordt volgens deze informatie gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Behalve NAPTIP beschikken ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over *half way homes*, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Het bij het verzoekschrift gevoegde “*verslag van AFRUCA, een organisatie die zich specifiek bezig houdt met het probleem van mensenhandel in Nigeria*” van maart 2017 bevat geen verwijzingen naar bronnen en bespreekt bovendien enkel de preventie en bestraffing van mensenhandel vanuit Nigeria naar Europa en de hiermee gepaard gaande initiatieven in Nigeria en Europa, maar handelt niet over de opvang en hervestiging van vrouwelijke Nigeriaanse slachtoffers van mensenhandel die terugkeren. De Raad wijst er nog op dat verzoekster in Nigeria een oma heeft, de moeder van haar moeder, met wie zij een goed contact had en die zij ook vanuit Europa nog sprak (persoonlijk onderhoud, p. 4, 12). Voorts blijkt uit de visumgegevens dat verzoekster uit Lagos afkomstig is en aldus wel gemakkelijker aansluiting kan vinden bij NGO's.

2.4.9. Dat verzoekster in werkelijkheid om andere redenen haar land van herkomst verliet, blijkt tevens uit haar verklaringen van 17 april 2018, naar aanleiding van haar arrestatie, waar zij aangaf naar België te zijn gekomen om te studeren en zij geen enkele melding maakte van enige problemen met haar stiefvader of met een mensensmokkelaar.

De bewering in het verzoekschrift dat zij aangehouden werd *“door 2 (Franstalige) politieagenten die geen woord Engels spraken en die het nagelaten hebben om een tolk aan te stellen”* en dat *“meer dan vermoedelijk werd dit dan ook verkeerd genoteerd door de Engels-onmachtige politieagenten”* komt voor als een louter excuus in een poging haar eerdere afwijkende verklaringen te verschonen, temeer niet kan worden ingezien waarom twee federale agenten dergelijke foutieve informatie (over schoollopen, over besnijdenis en over pijn aan haar borst) zouden verzinnen en noteren, indien zij dit niet werkelijk verklaard zou hebben of indien ze verzoekster niet zouden begrepen hebben.

2.4.10. Ook de vaststelling dat verzoekster pas een verzoek om internationale bescherming indiende enkele weken na haar beweerde aankomst in België en dan nog enkel nadat zij werd vastgehouden, bevestigt dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door haar geschetste vervolging. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. De uitleg in het verzoekschrift dat zij *“helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een asielaanvraag in te dienen”*, dat *“toen zij haar gevangenis was uitgevlucht, sliep zij de eerste dagen , compleet gedesoriënteerd en verloren gelopen , op straat”*, dat zij *“hier in België niemand [kende] en de taal niet machtig [was]”*, dat zij *“dus nooit in contact [werd] gebracht met advocaten , doch enkel met vrijwilligers”*, dat zij *“jarenlang afgescheiden leefde in een donkere kamer in Frankrijk, alwaar zij zichzelf diende te prostitueren voor haar broodheer”* en dat zij *“pas naar aanleiding van haar opsluiting te Brugge op 17.04.2018 informatie [kreeg] over de verplichting tot het indienen van een asielaanvraag, hetgeen zij twee dagen later ook deed”* kan niet overtuigen. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in België door een persoon naar een kerk werd gebracht, waar zij met veel verschillende mensen in contact kwam en waar haar werd verteld dat zij zonder verblijfsdocumenten niet in België kon verblijven (persoonlijk onderhoud, p. 27-28). Het is niet aannemelijk dat daarbij niet werd gesproken over de mogelijkheid een verzoek om internationale bescherming in te dienen te meer hierover aanhoudend in de pers wordt bericht. Overigens slaagde verzoekster er wel in om aan werk te geraken in een kapsalon in Elsene – een uitgelezen plek om informatie te krijgen over de verblijfsproblemen/oplossingen van de klanten. Verzoekster kon aldus werk zoeken en vinden buiten het beweerde pooiersnetwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom haar beweerde trauma's of taalkennis haar dan wel zouden weerhouden hebben om zich te informeren aangaande de wijze waarop zij de internationale bescherming - die zij beweert te behoeven - zou kunnen verkrijgen.

2.4.11. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoekster op 17 april 2018, naar aanleiding van haar arrestatie, aangaf dat zij vreest te worden besneden bij een terugkeer naar Nigeria. Ook in het verzoekschrift wordt terloops vermeld *“dat zij bij een terugkeer vreesde om besneden te worden in Nigeria en dit met name door haar stiefvader”*. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster dit noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal aanbrengt en dat zij tevens nalaat enig medisch attest dienaangaande neer te leggen. Hoe dan ook ziet de Raad niet in waarom verzoekster, thans bijna 20 jaar, alsnog onder druk van haar stiefvader besneden zou worden. Zij groeide immers op in zijn huis en woonde vanaf de dood van haar moeder alleen met hem, maar haar (stief)vader en oma hebben kennelijk tot aan haar vertrek in 2014 nagelaten verzoekster te laten besnijden.

2.4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Delta State, Nigeria, verzoeksters beweerde regio van herkomst, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van “COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram” van 28 maart 2018 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat er voor burgers in de staat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*. De loutere stelling in het verzoekschrift dat Nigeria “in geen geval een veilige plaats” is, kan voorgaande vaststelling, gebaseerd op actuele objectieve informatie, niet wijzigen.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK